

вото иматъ Обичай нѣкои, но да побуждаваме Единъ другъ: и то́лко повече, колко то глѣдате че се приближава дѣнь (сѣдншй).

26 Защото, ако согрѣшаваме самопроизво́лно послѣ като сме познали истина та, не ѡстава веке жѣртва за грѣховѣ те:

27 Но (предстой) страшно нѣкое ѡжди́аніе сѣда, и гѣростенъ о́гнь, който ще да поаде противнищъ те.

28 Ако се ѡрече́ше нѣкой ѡ законатъ Моу́сеевъ, при двѣма или трѣма свидѣтели безъ милость оумираше.

29 Колко по голѣмо мѹченіе, мыслите, ще да прѣиме о́ншй, който потѣпкова о́шна Кжѣта, и кръвь та на-завѣтатъ съ ко́што е ѡсващенъ, за нечи́ста мни, и който оуко́рава Дѣхатъ на-благодать та;

30 Защото зна́еме о́ного́ва, който е́ реклъ: мене (се па́да) да ѡмжстимъ, а́зъ ще запла́тимъ, говори́ Гдѣ. и па́къ: Гдѣ ще да сѣди свой те лю́дѣ

31 Страшно е́ да впла́дне нѣкой въ ржѣ́ те на-Бга жива́гъ

32 Воспо́мѣндайте пѣрвы те дни ва́ши, въ който като се просвѣти́хте, претѣрпѣхте вели́къ по́дви́гъ на-страда́ніа та:

33 По́неже нѣкога са́ми віе прѣ́имахте гѣвнш оуко́рѣніа и ско́рки: а́ нѣкога бѣвахте оуча́стнищъ въ ско́ркъ та на-о́на, който прѣтѣрпѣвахта тіа исти те (оуко́рѣніа):

34 Защото віе показа́хте сострада́ніе за мой те оу́зы, и съ ра́дость пренесо́хте разгравле́ніе то на-вѣши те ѡмѣніа, по́неже зна́ете, зашто ѡмате по́ докѣдъ и вѣчно ѡмѣніе на неко́ то.

35 Не ѡла́гайте прѣ́чее ва́ша та на́дежда, ко́што ѡма вели́ко мздовозда́ніе.

36 Но трѣ́кѣва да ѡмате терпѣ́ніе: што́ като со-творите во́ла та Бжѣта, да прѣ́имете ѡвѣща́ніе то.

37 Защото іо́ще ма́лко, весьма́ ма́лко, ще до́йде о́ншй, който ѡма да до́йде, и не ще да се забави.

38 Я́ прѣ́ведншо съ вѣра та ще да бѣ́де живъ: а́ ако се (нѣкой) поколе́ка, не ще да благово́ли въ него́ дѣша́ та моа́

39 Но ніе, (бра́тѣе) не сме́ ѡ о́на, който се колеба́лтъ за своа́ та погѣ́бель, но ѡ о́на, който вѣрѣ́ватъ за спасѣ́ніе дѣше́вно.

ГЛАВА ЯГ.

А́ вѣра та е́ живо прѣ́дста-влѣ́ніе (на-о́на вѣши) за който се на́даме, и ѡзавле́ніе на-вѣщи те, който не видиме.